

ΤΟ ΣΚΑΝΔΑΛΟΝ.

Ἦτο ἡ σκηνὴ τοῦ **χεροφιλήματος**, σκηνὴ ἀπαισία. Τὸ φίλημα ἢ εἶναι ἐλεύθερον ἢ δὲν εἶναι φίλημα. Μικρὸς ἠσθάνομην πάντοτε ἀνατριχίαισιν ὁπότεν ἠναγκαζόμεν νὰ φιλήσω χερί παπᾶ ἢ εἰκόνα σχηματίσασαν ῥυάκιον σιέλων ἐκ τῶν χιλίων ἀσπασμῶν. Τὸ χεροφίλημα πρέπει νὰ κα-
ταργηθῇ· εἶναι ἀνελεύθερον.

Ἦτο ἡ σκηνὴ τοῦ **χεροφιλήματος**. Εἰς τὰ ἀνάκτορα φαίνεται ὑπάρχει μεγάλη τις αἶθουσα· ἡ αἶθουσα ἔχει θύ-
ρας· αἱ θύραι μένουσιν ἀνοικταί, ὁδηγοῦσαι εἰς διάδρομον ὁ-
ρατὸν ἀπὸ τῆς αἰθούσης. Εἰς τὴν αἶθουσαν ὁ βασιλεὺς καὶ
ἡ βασίλισσα· εἰς τὸν διάδρομον οἱ ἄνθρωποι τοῦ διαδρόμου,
οἱ αὐλικοί. Τὸ χεροφίλημα εὐρίσκετο εἰς τοὺς βουλευτάς,
ἕνα ἕνα δίκην προβάτων προσκυνοῦντας καὶ ἀπερχομένους.
Ἐἶχε πληρώσει τὸ κοινὸν χρέος καὶ ὁ κ. Καλλιγᾶς· ὅταν
ἔξηλθεν εἰς τὸν διάδρομον, εἰς ὃν ἐκυκλοφόρουσιν δίκην ἀγ-
γελιαφόρων ἀριστερὰ καὶ δεξιὰ ῥεύματα ἀέρος, ἔβαλε τὸν
πίλον καὶ τὸ ἐπανωφόριόν του καὶ ἀνεχώρει.

Ὅτε ὁ κ. Πάνος Κολοκοτρώνης τοῦ φωνάζει, ἐὰν αἱ πλη-
ροφορίαι μας εἶναι ἀκριβεῖς:

— Βγάλε τὸ καπέλο σου.

Ὁ κ. Καλλιγᾶς ἀνεχώρει.

— Ἐσένα λέγω, βγάλε τὸ καπέλο σου.

Ὁ κ. Καλλιγᾶς ἔφευγε.

— Δὲς τί ἀνάγωγον ζῶν;

Ὁ κ. Καλλιγᾶς, κατὰ τὰς αὐτὰς πληροφορίες, ἐνθυμηθεὶς
τὴν ὥραν ἐκείνην τὸν Περικλῆ ὅστις λοιδορούμενος καὶ
αὐτὸς ὑπὸ τινος ὁλην ἡμέραν ὑπέμεινε σιωπῇ
ἀνεχώρησεν οὔτε τὸ πρόσωπον στρέψας, οὔτε λόγον τινα
ᾤκισεν. Ἐζήτησε μόνον ἱκανοποιήσιν παρὰ τοῦ προέδρου τῆς
Βουλῆς.

Τοῦτο τὸ σκάνδαλον, ὅπερ δυνάμεθα νὰ διατυπώσωμεν
ὡς ἑξῆς:

Τὰ ἀνάκτορα ἐξύβρισαν τὴν Βουλὴν.

Ἡμεῖς οἵτινες εἴμεθα ξένοι καὶ πρὸς τὰ ἀνάκτορα καὶ
πρὸς τὴν Βουλὴν, οὔτε κατὰ τῶν ἀνακτόρων θὰ ἐπιτεθώ-
μεν, οὔτε ὑπὲρ τῆς Βουλῆς θὰ συνηγορήσωμεν. *Ἄν θέλετε
μάλιστα, ἐν ᾧ ὁ κ. Καλλιγᾶς ἦτο καθ' ὅλα ἀνώτερος τῆς
ὑβρεως, ὡς ἄτομον διακεκριμένον, ὡς ἀντιπρόσωπος τῆς
Βουλῆς ἦτο πολὺ κατώτερος. Βουλὴ τόσοσιν ἐπιλή-
σμων τοῦ ἀξιώματος αὐτῆς τιμᾶται ὑβριζομένη ὑπὸ τόσοσιν
διακεκριμένου αὐλικοῦ οἷος ὁ κ. Κολοκοτρώνης· ἴσως πρὸς
ἴσον, ἔπρεπε ἡ ὑβρις νὰ προέλθῃ ἀπὸ τὸν κ. Λέλην, φερ' εἰ-
πεῖν, ἢ ἀπὸ κανένα ἐκ τοῦ σταύλου.

Ὅσον ἀφορᾷ τὸν κ. Κολοκοτρώνην, αὐτὸς ἔκαμε χρῆσιν
τοῦ δικαιώματος τῆς σωματικῆς του ῥώμης. Ὁ κ. Καλλιγᾶς
προβεβηκὼς, ἐξησθενημένος· ὁ κ. Πάνος στρατιωτικὸς, ῥωμα-
λέος· ὑβρίσεν ἐκ τοῦ ἀσφαλοῦς· ἂν τῇ ὥρᾳ ἐκείνῃ παρή-
λαυνε κεκαλυμμένος· Ῥάλλης ὁ κρεοπώλης, ἡ ὑβρις βεβαίως
θὰ ἐπνίγετο ἐντὸς τοῦ ἔρκους τῶν ὁδόντων.

Ἐὰν εἴμεθα συνταγματικοί, θὰ ἀπηγοῦμεν μέχρις ἐπα-
ναστάσεως τὴν ἀποπομπὴν τοῦ κ. Κολοκοτρώνη ἀπὸ τῶν
ἀνακτόρων.

Ἐὰν εἴμεθα βασιλικοί, θὰ ἐλέγομεν ὅτι ὁ Ῥίβαρόλ ἀ-
πῆντησε προσκληθεὶς ὑπὸ τοῦ Βασιλέως ὡς σύμβουλος:

— Ὁ Βασιλεὺς μέχρι τοῦδε ἔλαβε πολλὰς συμβουλὰς,
ἐγὼ δὲν ἔχω νὰ τοῦ δώσω ἢ μίαν καὶ μόνην: ἂν θέλῃ νὰ
βασιλεύῃ, εἶναι καιρὸς νὰ κάμῃ τὸν βασιλεῖα· ἄλλως δὲν
ὑπάρχει βασιλεὺς. (S' il veut régner, il est temps pour

qu'il fasse le roi; sans cela, plus de roi.)

Ἀλλὰ μὴ ὄντες οὔτε βασιλικοί, οὔτε συνταγματικοί,
τρίβομεν τὰς χεῖρας, ἐπιλέγοντες εἰς αὐτὰ τὰ σκάνδαλα:
αὐξάνεσθε καὶ πληθύνεσθε.

Υ. Γ. Τὸ Σκάνδαλον τοῦ κ. Κολοκοτρώνη ἐπεσκίασε τὸ
ζήτημα τῆς Διαιτησίας. Φαίνεται ὅτι ὁ κ. Τρικούπης ἔγρα-
ψε σοβαρὰν ἐπιστολὴν πρὸς τὸν κ. Πρόεδρον τῆς Βουλῆς,
ζητῶν τὴν ἀμεσον ἱκανοποίησιν τοῦ κ. Καλλιγᾶ. Ἀδύνατον
νὰ περὶ αἰτήσεως συγγνώμης· ἀλλ' ὁ κ. Τρικούπης ἐπι-
μένει εἰς τὴν ἐκ τῶν ἀνακτόρων ἀπόλυσιν.

Ἐν περιπτώσει μὴ ἱκανοποιήσεως τοῦ κ. Καλλιγᾶ ἡ ἀν-
τιπολίτευσις θὰ προτείνῃ τὴν διακοπὴν τῶν σχέσεων τῆς
Βουλῆς μετὰ τῶν ἀνακτόρων. Ἐκ τῶν Κουμουνδουρικῶν
τριάκοντα ἤδη προσεχώρησαν καὶ εἶναι βέβαιοι ὅτι εἰς τὰ
μέτρα ταῦτα θέλει προβῇ ὁλόσωμος ἡ Βουλὴ, πλὴν ἴσως τῶν
ἀδελφῶν Βαλαωριτῶν.

Καλιβάν.

Σύγχρονος Καλλιτεχνία.

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΕΚΘΕΣΙΣ.

Ὅλγας γραμμάς χαράσσομεν, ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς πρῶ-
της ἐν Ἑλλάδι ἐκθέσεως τῶν ὡραίων τεχνῶν, καταστασῶν
βαναύσων ἐκ τῆς ἀβελτηρίας τῶν προεχόντων.

Μετὰ τὴν ἀνεξαρτησίαν τῆς Ἑλλάδος εὐρεθεῖσα ἐν μέσῳ
ἐρείπιων ὅτι ἐζήτει ἦτο νὰ ἐπαρκέσῃ εἰς τὰς πρώτας αὐ-
τῆς ἀνάγκας τοῦ προϋπολογισμοῦ. Κατόπιν πᾶσα αὐτῆς

σκεψίς, ἀφορῶσα τὴν ἐξέγερσιν τῆς πρὸ πολλῶν αἰώνων
κεκοιμημένης ἐπιστήμης τοῦ καλοῦ, μετεβάλλετο ἐν τῇ πα-
χείᾳ κεφαλῇ μεγαλοσχέμων ὑπουργῶν, εἰς λιπαρὸν ρου-
σφέτιον διδόμενον πρὸς σαγήνευσιν ἀποστάτου τινος βου-
λευτοῦ Βονιτζῆς. Ἡ ὀλιγωρία αὐτῆς τῶν κυβερνήσεων ἐπέ-
φερε καίριον τραῦμα εἰς τὴν καλαισθησίαν τοῦ νεωτέρου
Ἑλλήνος, ὅστις ὑπὸ τὴν ἐπῆρσιαν τῶν βαρβαρικῶν χρόνων
ἔτι εὐρίσκόμενος, ὀλίγον ἐφρόντιζε περὶ Τιντορέτου ἢ Ῥαμ-
πράντ, μόνον αὐτοῦ μέλημα ἔχων τὴν γῆν καὶ τὸ δικαίω-
μα τοῦ ἐκλέγειν: Ἀλλ' ὁ γλαφυρὸς τῆς Ἑλλάδος ὀρίζων,
ὁ τὸν Ὀμηρον καὶ τὸν Βύρωνα ἐμπνεύσας, ἔμελλε καὶ πά-
λιν νὰ ἐπιδράσῃ ἐπὶ τῶν γνησίων ἀπογόνων τοῦ Περι-
κλέους· ἡ θῆα τοῦ Παρθενῶνος ἢ τοῦ Ἑρεχθεῖου ἀνεζωπύ-
ρησε τὴν ἐν τοῖς Ἑλλήσι ἐμφυτον τοῦ καλοῦ αἰσθησιν,
καὶ οὕτως ἤρξαντο ἀκροβολισμοὶ τινες καλλιτεχνίας ὡς ἀ-
παρχαὶ βίου καλλιτεχνικοῦ. Ἀλλ' ἐνῷ ἄφ' ἐνὸς νεαροῦ πλή-
ρους ζήλου καὶ πνεύματος ἀνεδείκνυντο καλλιτέχναι, ἐτέ-
ρωθεν οὐδεμίᾳ τοῖς νεοσσοῖς παρείχετο τροφή, οὕτως ὥστε
ὡραῖαν τινα πρώϊαν κινδυνεύοντες νὰ ἀποθάνωσιν ἐξ ἀσι-
τίας, ἐπτερεύγισαν πρὸς δυσμάς, καταλιπόντες τῇ ἀτυχεῖ
αὐτῶν μητρὶ ἱκανὰ δείγματα μέλλοντος αἵσιου.

Τοιαύτη ἦν ἡ κατάστασις, ὅτε περὶ τὰς ἀρχὰς τῆς τε-
λευταίας δεκαετηρίδος ἐπέδραμεν ἐπὶ τῶν ἀκτῶν τῆς Ἀτ-
τικῆς, φυλὴ ἀνθρώπων ἐξ ἀνατολῶν προερχομένη. Οἱ ἀν-
θρώποι οὗτοι, ἐκ γενετῆς ἰχθυοπῶλαι ἢ ὀπωροπῶλαι, ἐπηγ-
γέλλοντο καὶ τὴν διόρθωσιν τῶν οἰκονομικῶν τῆς Τουρκίας,
ἐπιτυγχάνοντες διὰ παντοίων μέσων τὴν εὐνοίαν τῶν τότε
πασσάδων. Τὴν διόρθωσιν ταύτην ἐπέτυχον διὰ τῆς ἐκδό-
σεως ἀναριθμήτου καὶ μὲν βεβαιούντες τοὺς παρὰ τὸν Βόσπο-
ρον ἐν τέλει ὅτι ἡ κυκλοφορία τοῦ χάρτου ἐστὶ πολλῇ